[redacted]

בתי המשפט

בית משפט מחוזי תל אביב-יפו		[redacted]	
בפני:	**כבוד השופט שהם אורי**	**תאריך:**	1.7.2007

בעניין: **מדינת ישראל** **המאשימה**

ע"י ב"כ עו"ד פיה גלבר

נ ג ד

[redacted]

ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן **הנאשם**

להחלטה במחוזי (01-06-2005[redacted] שופטים: נגה אהד עו"ד: דולב, איליה עבליני, גיל אלחרר

<u>גזר דין</u>

1. בתאריך 2.5.2005 הוגש נגד הנאשם, [redacted], כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות הנוגעות למערכת יחסיו עם בת זוגו, מ.א. (להלן: **"המתלוננת"**). בין היתר, יוחסו לנאשם עבירות של חטיפה ממשמורת, תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג), איומים, היזק בזדון וכן עבירות שעניינן נהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.

הנאשם כפר באשמות המיוחסות לו והכחיש כל שימוש באלימות כלפי המתלוננת או ביצוע עבירות נוספות, כמיוחס לו בכתב האישום.

לנוכח כפירתו של הנאשם נקבע התיק להוכחות, אך טרם שנשמעו ראיות התביעה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן.

בכתב האישום המתוקן מיוחסות לנאשם עבירות אלה: תקיפה בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג), לפי סעיף 379 ביחד עם סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **"חוק העונשין"**); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; נהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

1961, ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

הנאשם הודה בעבירות הכלולות בכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו. באותו מעמד הצהירה התביעה כי אין כל הסדר לעניין העונש.

מתיאור העובדות בכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלוננת מנהלים קשר זוגי שהחל בשנת 2003, ומאז ועד היום הינם מתגוררים בדירתה של המתלוננת בקרית אונו. במועד הגשת כתב האישום המתוקן, היה לבני הזוג בן משותף יליד 31.5.2004 (להלן: **"הקטין"**). במהלך תקופה של כשנתיים ימים, תקף הנאשם שלא כדין את המתלוננת, במספר הזדמנויות, בכך שדחף אותה, סטר לה והשליך על גבה טלפון נייד. בנוסף, גרם הנאשם נזק, במזיד, לרכוש בדירה בכך ששבר כוסות, צלחות ואת משטח הזכוכית שעל השולחן בסלון. כמו כן, איים הנאשם על המתלוננת כי יהרוג אותה וכי **"אם היא לא תהיה שלו אז לא תהיה של אף אחד"**. בחודש ספטמבר 2004, בעקבות מריבה שהתגלעה בין הנאשם למתלוננת, תקף הנאשם את בת זוגו בכך שסטר לה, משך בשערותיה והשמיע לעברה קללות ודברי נאצה.

בחודש מרץ 2004, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהשליך לעברה בקבוק בירה שפגע ברגלה. ובסמוך למועד זה איים הנאשם על המתלוננת כי אם לא תסכים לחיות על פי תנאיו, בין היתר תמנע מלצאת את הבית בלעדיו ותמנע מלשוחח עם איש מבלי שהוא יהיה נוכח בשיחה, הוא ידאג ליטול מרשותה את בנם הקטין.

ביום 27.4.2005, בשעות הבוקר, יצאה המתלוננת לטייל בשכונת מגוריה, כשעימה בנה הקטין. זמן קצר לאחר מכן הגיע הנאשם, כשהוא נוהג ברכב מסוג סיטרואן, כשאין ברשותו רשיון נהיגה תקף או פוליסת ביטוח בת-תוקף, וקרא לעבר המתלוננת **"בואי, בואי, זבל"**. לאחר זאת, עצר הנאשם את רכבו, ניגש אל המתלוננת ותקף אותה בכך שאחז בחולצתה וסטר לה. מעוצמת הסטירה שחררה המתלוננת את אחיזתה המיידית בעגלה שבה היה הקטין. הנאשם המשיך לאיים על המתלוננת באומרו **"את יותר לא תראי אותו בחיים שלך"**, הכניס את העגלה, כשבתוכה הקטין, אל רכבו ונסע מהמקום. הנאשם עשה שימוש, פעם נוספת, ברכב, כאשר נהג בו בשעות אחה"צ של אותו יום, מבלי שהחזיק ברשותו רשיון נהיגה או פוליסת ביטוח תקפה.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

בהתאם להסדר עם התביעה הופנה הנאשם אל שירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מבחן בעניינו.

2. שירות המבחן הגיש 6 תסקירים אודות הנאשם, המתפרסים על פני תקופה של כשנה ומחצה. מהתסקיר הראשון, מיום 3.1.2006, עולה כי מדובר בגבר כבן 45, מוסלמי, יליד קלקיליה, הנשוי למתלוננת. לשני בני הזוג אלה הם נישואיהם השניים. מנישואיו הראשונים יש לנאשם שתי בנות וגם למתלוננת שני ילדים מנישואיה הראשונים.

לבני הזוג שני ילדים משותפים, אחד מהם היה כבן שנה והאחר כבן חודש, במועד הגשת התסקיר. השניים התגוררו עד למעצרו של הנאשם, בקרית אונו, והתקיימו מעבודתו של הנאשם כשומר בחברת אבטחה.

שירות המבחן התרשם כי בדרך כלל תפקד הנאשם באורח נורמטיבי, הן במישור המשפחתי והן במישור התעסוקתי. עם זאת, תוארו יחסיו של הנאשם עם המתלוננת כבעייתיים לאור חילוקי דעות רבים ביניהם אשר באו לידי ביטוי במריבות וויכוחים. עם זאת, ביטא הנאשם רצון לשפר את יחסיו עם רעייתו על מנת שניתן יהיה להמשיך ולחיות יחדיו. הנאשם הודה בפני קצינת המבחן כי הוא מתקשה בשליטה בכעסים אל מול אשתו, אך שלל כל התנהגות אלימה כלפיה.

הנאשם שולב בקבוצה טיפולית שמטרתה שליטה בכעסים והוא הקפיד להגיע לכל המפגשים. לאחר תקופת הסתגלות, החל הנאשם לתאר, בפתיחות, את הקשר עם אשתו, ואת הסיבות לכעסיו ולמריבות הרבות עימה. לדברי הנאשם, נבע הדבר בשל מעורבות יתר של אחי המתלוננת, בחיי המשפחה של בני הזוג. הנאשם הביע צער וחרטה על הפגיעה באשתו וביטא את רצונו לטפל בבעייתם.

קצינת המבחן נפגשה גם עם המתלוננת, והסתבר לה כי מדובר באשה מוכה אשר סבלה מנחת זרועו של בעלה הראשון, ואף שהתה במשך כ-8 חודשים במעון לנשים מכות. היא אינה עובדת והיא מתקיימת מעבודתו של הנאשם ומדמי מזונות שהיא מקבלת באמצעות המוסד לביטוח לאומי. גם המתלוננת הביעה את רצונה לשקם את חיי הנישואים עם הנאשם וקצינת המבחן התרשמה כי היא אינה חוששת מפניו. המתלוננת ביקשה הפנייה לקבלת טיפול זוגי ביחד עם הנאשם, והיא הופנתה על ידי קצינת המבחן אל הלשכה לשירותים חברתיים באזור מגוריה.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם עונש אשר לא יפגע בתכנית הטיפולית הנדרשת, כאשר ההמלצה היא להסתפק בעבודות שירות, בצד העמדתו של הנאשם תחת פיקוח שירות המבחן למשך שנה.

בישיבה מיום 11.1.2006 הודיעה התביעה כי עיינה בתסקיר החיובי בעניינו של הנאשם, ובעצה אחת עם בא-כוחו התבקש בית המשפט לדחות את הדיון לפרק זמן של כ-3 חודשים על מנת לבחון את מידת השתלבותו של הנאשם בתהליך הטיפולי, בדגש על הטיפול הזוגי בו נוטלת חלק גם המתלוננת. בהתאם לכך, נדחה הדיון לחודש אפריל 2006, תוך בקשה משירות המבחן להגיש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם ובו התייחסות למערכת היחסים הקיימת בין הנאשם לבין בת זוגו והערכה לגבי הקשר הבין-זוגי של השניים, לעתיד לבוא.

בתאריך 2.4.2006 הוגש תסקיר משלים בו צויין כי הנאשם חזר להתגורר עם אשתו וילדיו. הוא שב לעבודתו בשמירה, והמשיך ליטול חלק בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן. כמו כן, החל הנאשם להשתתף בטיפול זוגי, במסגרת הלשכה לשירותים חברתיים בקרית אונו. שירות המבחן ביקש דחייה בת ארבעה חודשים על מנת להמשיך ולעקוב אחר הטיפול הזוגי והטיפול הקבוצתי, בו נוטל חלק הנאשם.

תסקיר שלישי הוגש ביום 4.7.2006, ואף כאן התבקש בית המשפט לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לפרק זמן של שלושה חודשים נוספים, על מנת להמשיך ולעקוב, באופן צמוד, אחר התנהלותו של הנאשם ולהבטיח קיום רציף ואינטנסיבי של המפגשים, אליהם זומן. כמו כן, ביקש שירות המבחן לבדוק התאמתו של הנאשם לטיפול בבעיית האלימות כלפי בת זוגו.

בתסקיר רביעי, מיום 23.10.2006, משתקפת נסיגה מסויימת בתהליך שיקומו של הנאשם, לאחר שדווח על ידי הלשכה לשירותים חברתיים מקרית אונו כי בני הזוג חדלו להגיע למפגשים הזוגיים, דבר אשר יכול להעיד על חוסר מוטיבציה ונכונות להשתלב בטיפול. עם זאת, המשיך הנאשם להגיע לחלק ממפגשי הקבוצה הטיפולית במסגרת שירות המבחן. קצינת המבחן, הגב' יעל בילו, ציינה בתסקיר כי ישנה התלבטות באשר להמלצה שתוגש לבית המשפט, ובסופו של דבר הוחלט ליתן לנאשם הזדמנות נוספת, על מנת שישלים את ההליך הטיפולי הקבוצתי בו החל, במסגרת שירות המבחן. לפיכך, התבקש בית המשפט לדחות את המשך הדיון במספר חודשים.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

ביום 11.2.2007 הוגש תסקיר חמישי, בו דווח על העדרויותיו של הנאשם מהקבוצה הטיפולית, דבר אשר הוסבר על ידו בעובדת בית חולים ובהיותו בחופשת מחלה בביתו. המדובר בנתק מסויים שנוצר עם גורמי שירות המבחן ובמצב דברים זה נאמר בתסקיר כי אין בידי השירות לבוא בהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם. בעקבות תסקיר זה הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנאשם לאפשר למרשו לחדש את הקשר עם שירות המבחן ולקבל תסקיר משלים בעניינו. בית המשפט החליט, לפנים משורת הדין, להיענות לבקשה וביום 10.5.2007 הוגש תסקיר משלים, שישי במספר.

מתסקיר זה עולה כי הנאשם סובל מבבעיות רפואיות ברגליו, דבר שהתפתח כתוצאה ממחלת הסוכרת המקננת בו מזה שנים רבות. כתוצאה מכך רותק הנאשם לביתו ונעזר בגיסו, אשר דואג להוציאו מהבית לשם המשך טיפול ומעקב רפואי. בנוסף, עולה ממסמכים רפואיים אשר הוצגו על ידי המתלוננת כי בתם הפעוטה של השניים סובלת מבעיות רפואיות קשות, דבר הדורש המשך אבחון ומעקב רפואי צמוד. הנאשם תיאר שינוי משמעותי ביחסיו עם אשתו, הסועדת אותו במחלתו והוא מסייע לה, ככל הניתן, בגידול הילדים. דווקא מחלתו של הנאשם היא שגרמה להשגת לכידות ועזרה הדדית בין בני הזוג. כיום, מסוגלים בני הזוג, להערכת שירות המבחן, לנהל תקשורת זוגית סבירה, דבר המפחית את הסיכון כי הנאשם ישוב לנקוט בדפוסי התנהגות כמתואר בכתב האישום. המתלוננת עצמה ציינה כי אין היא חוששת מפני הנאשם והיא רואה באלימות שנקט כלפיה כאירוע משברי חולף. המתלוננת מקבלת על עצמה את עול ניהול משק הבית והיא משמשת, למעשה, כמפרנסת היחידה. בסיכום התסקיר מציין קצין המבחן, אופיר מילר, כי להערכתו עצם ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם **"אלמנט מרתיע ביחס להתנהגות אלימה בעתיד"**. לנוכח מצבו הרפואי ובשים לב לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, סבור קצין המבחן כי ניתן להסתפק בעונש מאסר על-תנאי אשר יציב לנאשם גבולות ברורים לעתיד. בשל אותו מצב רפואי רעוע, אין טעם להמשיך את הקשר עם שירות המבחן, דבר שיעילותו עשויה להיות נמוכה ביותר. לפיכך, אין בפי שירות המבחן המלצה לעניין העמדתו של הנאשם תחת פיקוח השירות.

להשלמת התמונה ראוי לציין כי הנאשם נתן את הדין בתחילת שנת 2007 בגין ביצוע עבירה שעניינה החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. בית המשפט (ת.פ.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

7614/06, שלום ת"א) גזר על הנאשם שני חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות, בסך 400 ₪, להמנע מביצוע אותה עבירה למשך שנתיים.

מעובדות כתב האישום בתיק הנ"ל עולה כי הנאשם החזיק סכין, שלא כדין, במכוניתו. כזכור, מייחסת התביעה לנאשם, בתיק שלפנינו, נהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה ופוליסת ביטוח בת-תוקף.

3. המתלוננת העידה כעדת הגנה מטעמו של הנאשם וטענה כי חל שינוי מהותי בהתנהגותו של הנאשם הן כלפיה והן כלפי ילדיהם. לטענת המתלוננת, הפנים הנאשם את שעשה וכיום הוא מבין כי **"הבית, האשה, והילדים זה הדברים החשובים ביותר שיש"** (עמ' 16 לפרוטוקול, ש' 8-9). הנאשם מעריך מאוד את העובדה כי היא המפרנסת היחידה בבית, ומכאיב לו כי הוא אינו מסוגל לתרום לפרנסת המשפחה. המתלוננת התייחסה בעדותה למצבה הרפואי של בתם הקטינה, בת כ-4 חודשים במועד מתן העדות. קיים חשש כי הילדה תאבד את מאור עיניה בשל בעיות במחזור הדם שלה. היא נזקקת לביקורת בבית חולים, בתדירות של פעמיים בשבוע, דבר המחייב המצאותו של הנאשם בבית.

בתשובה לשאלות התובעת אישרה המתלוננת כי היתה אשה מוכה גם בתקופת נישואיה הראשונה וכי מסרה בהודעתה במשטרה שהיא חוששת להתלונן נגד הנאשם. עם זאת, חזרה וטענה המתלוננת כי כיום היא אינה חוששת מפני מהנאשם וכי שניהם השלימו טיפול זוגי פרטי, אשר הוכתר בהצלחה.

התובעת, עו"ד פיה גלבר, הביעה את הסתייגותה מהמלצותיו של שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר מותנה. לשיטתה, יש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל על מנת לחזק את היבט ההרתעה כלפי גברים הנוקטים באלימות נגד בנות זוגם. התובעת הוסיפה וטענה כי העובדות המתוארות בכתב האישום הינן חמורות ביותר, ואין בנסיבותיו האישיות של הנאשם כדי להקהות את מידת חומרתם.

התובעת גורסת כי הנאשם לא ניצל כראוי את פרק הזמן שחלף מאז הוגש כתב האישום על מנת להשתלב כראוי באפיק טיפולי-שיקומי. הנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ולא התייצב לכל מפגשי הקבוצות הטיפוליות ובכך החמיץ את ההזדמנות אשר ניתנה לו.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

אשר לעדותה של המתלוננת, סבורה התובעת כי מדובר ב"סינדרום האשה המוכה", ואין להתרשם, יתר על המידה, מנכונותה לקבל את בעלה ולסלוח לו על התנהגותו האלימה כלפיה. גם במצבו הרפואי של הנאשם ובמצבה של בתו אין, לדעת התובעת, כדי למנוע את כליאתו הממשית ואין בכך כדי לשמש מעין "תעודת ביטוח" מפני עונש מאסר בפועל.

התובעת גם הפנתה לעובדה כי הנאשם עושה שימוש ברכב מנועי, ולא בפעם הראשונה, מבלי שברשותו רשיון נהיגה או פוליסת ביטוח תקפה, ובכך הוא מגלה גישה מזלזלת בהוראות החוק. בנסיבות אלה, סבורה התובעת כי יש לגזור על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, אם הוא ימצא מתאים לכך. אם יקבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, כי אז יש להורות על כליאתו הממשית.

בנוסף, ביקשה התובעת לחייב הנאשם לחתום על התחייבות כספית להמנע משימוש באלימות וכן לפסול אותו מלקבל ולהחזיק רשיון נהיגה.

ב"כ הנאשם, עו"ד שחר מנדלמן, טען כי כתב האישום המקורי היה מחוסר כל יסוד ובסיס, ובעטיו נאלץ הנאשם לשהות במעצר במשך כ-3 חודשים, בצוותא חדא עם אסירים בטחוניים. לאחר שהתבררו העובדות לאשורן, שוחרר הנאשם ממעצר אך שהה במעצר בית מלא עד ליום 11.1.2006.

העבירות הכלולות בכתב האישום המתוקן הינן בסמכותו של בית משפט שלום, ורק בשל העובדה כי כתב האישום המקורי הוגש לבית המשפט המחוזי, מתברר התיק בפני ערכאה זו.

הסנגור נדרש בהרחבה לאמור בתסקירי שירות המבחן, מהם הוא למד כי הנאשם ביקש, באמת ובתמים, לשקם את עצמו ולחדש את קשריו התקינים עם רעייתו. בסופו של דבר, עלה בידי הנאשם לשנות את אורחות חייו וכיום, גם לגישת שירות המבחן, מדובר באדם שונה מזה המצטייר מכתב האישום. הסנגור ביקש לתת משקל רב לעדותה של המתלוננת, אשר תוארה על ידו **"כאשה חזקה והדמות הדומיננטית בבית היום"** (עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 26).

המתלוננת לא חששה להתלונן נגד הנאשם במשטרה ולאחר שהסתבר לה כי הלה מבקש לשנות את דרכיו, שיתפה פעולה עימו במטרה לפתור, בצוותא חדא, את בעיותיהם.

הסנגור הגיש תיעוד רפואי המלמד על מצבו הבריאותי של הנאשם ועל מחלתה הקשה של בתו. לגישת הסנגור, אין מקום להורות על כליאתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח וניתן להסתפק בתקופת מעצרו מיום 27.4.2005 ועד 28.7.2005 כמאסר בפועל. לכך ניתן להוסיף מאסר

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

על-תנאי שישמש כגורם מרתיע כלפי הנאשם. הסנגור הטיל ספק אם הנאשם ימצא מתאים לביצוע עבודות שירות לנוכח מצבו הבריאותי הרעוע, אך הסכים להצעת בית המשפט להפנות הנאשם אל הממונה על עבודות השירות על מנת לקבל את חוות-דעתו.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו והבטיח כי דברים אלה לא ישנו עוד בעתיד.

4. כפי שניתן היה לצפות, קבע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.
יצויין, כי בחוות הדעת מיום 26.6.2007 נאמר כי הנאשם אינו מסוגל לעבוד "לפי דבריו", כיוון שהוא סובל מסכרת ומזריק לעצמו אינסולין פעמיים ביום. הסנגור הבהיר כי למעשה, הדברים מבוססים על החומר הרפואי אשר הוצג בפני הממונה, ולא על דבריו של הנאשם עצמו.

התביעה חוזרת על עמדתה לפיה אם אין אפשרות לריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, הרי שמעשיו של הנאשם מחייבים את כליאתו מאחורי סורג ובריח. התביעה סבורה כי אין להסתפק, בנסיבות העניין, בעונש מאסר על-תנאי כפי שביקש הסנגור.
ב"כ הנאשם עותר, מצידו, לראות בתקופת מעצרו של הנאשם, מיום 27.4.2005 ועד יום 28.7.2005, כמאסר לריצוי בפועל, ולכך הציע הסנגור להוסיף עונש מאסר על-תנאי. כמו כן, לא היתה התנגדות כי הנאשם יחתום על התחייבות להמנע מעבירה.

אכן, אין להקל ראש במעשיו של הנאשם כפי שאלה משתקפים מכתב האישום המתוקן, ובעיקר ככל שהדבר נוגע לתקיפת בת זוגו ולאיום שהשמיע כלפיה כי ידאג להוציא מרשותה את בנם הקטין. בנוסף, ביצע הנאשם עבירה הנוגעת לנהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח.
עם זאת, אין להתעלם מן העובדה כי הנאשם היה שותף, ביחד עם בת זוגו, לתהליך ארוך וממושך אשר נועד להחזיר את היחסים ביניהם לתקנם, וכיום ממליץ שירות המבחן שלא לכלוא את הנאשם מאחורי סורג ובריח.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי
C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

המתלוננת עצמה הביעה את אמונתה כי הנאשם למד את לקחו וסיפרה לבית המשפט כי הוא שינה את אורחות חייו ובתקופה האחרונה חזרו יחסיהם הבין-זוגיים למסלול הראוי. המתלוננת, אשר היא עצמה הגישה את התלונה נגד הנאשם, ביקשה מבית המשפט שלא להחמיר בדינו ולאפשר לו לשוב לביתם המשותף ולטפל בבתם התינוקת, הסובלת מבעיות רפואיות קשות ביותר. אפשר שיש צדק בדברי התובעת כי עדים אנו למה שקרוי "סינדרום האשה המוכה", אך אין לשלול האפשרות כי במקרה מסויים זה קיים פתח לתקוה כי מעשיו הנלוזים של הנאשם לא ישנו עוד בעתיד.

לאחר התלבטות לא מעטה, החלטתי שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר נוסף על תקופת מעצרו, ולהסתפק במה שקרוי "עונש מרתיע" הצופה פני עתיד. זאת, מתוך תקוה ואמונה כי דברי הנאשם משקפים כוונה אמיתית לנהל חיי משפחה תקינים ושלא לשוב עוד לסורו.

לאור האמור הנני מטיל על הנאשם 21 חודשי מאסר, מתוכם תהא התקופה מיום 27.4.2005 ועד יום 28.7.2005 כמאסר בפועל, והיתרה על-תנאי ל-3 שנים לבל יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה.

הנני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות בסך 4,000 ₪ להמנע במשך שנתיים ימים, מביצוע אחת העבירות בהן הורשע.

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה ברכב מנועי למשך 3 שנים, כאשר מחצית התקופה תהא בפועל והמחצית האחרת על-תנאי לתקופה של שנתיים.

מאחר ששירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית, אינני רואה להוציא צו מבחן בעניינו של הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום כ"ח בתמוז, תשס"ז (1 ביולי 2007) במעמד הצדדים.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc

שהם אורי, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

C:\Program Files (x86)\PDF Tools AG\3-Heights(TM) Document Converter Service\Temp\bedbfc0edf989768c1dc5bf1b043ecd0fb6fc2c7a9c8e99bd4391800f04a6eb6.doc